तथान्येति निश्चितम् । भुङ्क्ते भुक्ते त्वयि शुने ! तिष्ठति त्वयि तिष्ठति । विनिद्रिते च निद्राति प्रथमं प्रतिबुध्यते । अनवहृतमाज्ञानं तव नो दर्शयेत् क्वचित् । कार्यार्थं प्रोषिते क्वापि सर्वमण्डनवर्जिता । न च ते नाम गृह्णीयात्तवायुष्यविवृद्धये । पुरुषान्तरनामापि न गृह्णाति कदाचन । आक्रुष्टापि यथाक्रोशेत् ताडितापि प्रसीदति । इदं कुरु कृतं स्वामिन् ! मन्यतामिति वक्ति च । आहूता गृहकर्माणि त्यक्त्वा गच्छति सत्वरम् । किमर्थं व्याहृता नाथ ! सप्रसादोऽभिधीयताम् । न चिरं तिष्ठते द्वारि न द्वारमुपसेवते । कदापितं त्वया किंचित् कस्मैचिन्न ददात्यपि । मूलोपकरणं सर्वमनुक्त्वा साधयेत् स्वयम् । नियमोदकवर्णीणि यत्पुष्पाद्यतादिकम् । प्रतीक्षमाणावसरं यथाकालोचितं हि यत् । तदुपस्थापयेत् सर्वमनुदिष्टमिति कृत्यवत् । सेवते भर्तृरुच्छिष्टमिष्टमन्नकलादिकम् । महाप्रसाद इत्युक्त्वा पतिदत्तं प्रतीच्छति । अविभक्ता न भाजीयात् देवपितृतिथिष्वपि । परिचारकवर्गेषु गोषु भिक्षुकुलेषु च । संवर्तोपस्करा दक्षा कृष्टा व्यवपराङ्मुखी । कुर्यात् त्वयाऽनुज्ञाता गोयवाग्र व्रतादिकम् । दूरतो वर्जयेदेषा यत्राजोत्सवदर्शनम् । न गच्छेत् तीर्थयात्रादिविवाहप्रेक्षणादिषु । सुखसुप्तं सुखासीनं वसन्तं वल्लभं या । आनरेभ्यपि कार्येषु पतिं नोत्थापयेत् क्वचित् । स्वीधर्मिणी निरालस्या स्वसुखं नैव दर्शयेत् । स्वामिनं त्रायेत्तापि यावत् स्नाता न शुध्यति । सुस्नाता भर्तृवदनमीक्षतेऽन्यत्र न क्वचित् । अथ वा मनसि ध्यात्वा पतिं मार्गं विलोकयेत् । हरिद्रां कुङ्कुमं चैव सिन्दूरं दन्तकं तथा । मृगनाभिस्तु ताम्बूलं माङ्गल्याभरणं तथा । केशसंस्कार कबरीकरकर्णविभूषणम् । भर्तुरायुष्यमिच्छन्ती दूरतेव पतिव्रता । न रजस्या न हेतुक्या तथा श्रमवया न च । न च दुर्भगया क्वापि सहितत्वं कुरुते सती । भर्तृविद्वेषिणीं नारीं नैषा सम्भाषते क्वचित् । नैकाकिनी क्वचिद्भूयात्र सन्ना स्नाति च क्वचित् । नोदूखले न सुप्ते न वह्न्यां दग्धापि । न यन्त्रके न देहल्यां सती चोपविशेत् क्वचित् । विना व्यवायसमयं प्रागल्भ्यं न क्वचिच्चरेत् । यत्र यत्र रुचिर्भर्तुस्तत्र प्रेमवती सदा । इदमेव व्रतं स्त्रीणामयमेको दमः परः । इयमेका देवपूजा भर्तृवाक्यं न लङ्घयेत् । जीवं वा दुरवस्थं वा व्याधितं दुःखमेव वा । दुस्थितं दुःखितं वापि पतिमेकं न लङ्घयेत् । हृष्टा हृष्टे विषण्णा विषण्णे प्रिये सदा । एकरूपा भवेत् दुःखा सम्पत्सु च विपत्सु च । सर्पिर्लवणतैलादिष्वेऽपि च पतिव्रता । पतिं नास्तीति न ब्रूयादायासेषु न योजयेत् । तीर्थस्नानार्थिनी नारी पतिपादोदकं पिबेत् । यद्गुरादपि विष्णोर्वा पतिरेकोऽधिकः स्त्रियाः । व्रतोपवासनियमं पतिसत्त्वस्तु नाचरेत् । आयुष्यं हरते भर्तुर्व्रता निरयमृच्छति । भर्तुः प्रत्युत्तरं दद्यान्नारी या क्रोधतत्परा । गुरुरी जायते ग्रामे मृगाक्षी निर्जने वने । स्त्रीणां हि परमश्चैको नियमः सद्भिरुद्धृतः । कथ्यर्थं चरणौ भर्तुर्भोक्तव्यं जलनिश्चयम् । उच्छासनं न सेवेत न व्रजेत् परवेश्मसु । न तपाकरवाक्यानि वक्तव्यानि कदाचन । अपवादो न वक्तव्यः कलहं दूरतस्त्यजेत् । गुरुणां सन्निधौ चापि नोच्चैर्ब्रूयान्न वा हसेत् । या भर्तारं परित्यज्य रहश्चरति दुर्मतिः । उलूकी जायते क्रूरा दग्धकोटरशायिनी । ताडिता ताडितं वेष्टेत् सा नारी दमदर्शिका । कटाक्षयति वाक्यं वै वैकराली तु सा भवेत् । या भर्तारं परित्यज्य मिष्टमन्नाति केवलम् । ग्रामे सा शूकरी भूयादुर्वहिर्मलभुग्भुजा । या कुङ्कुमं प्रियं ब्रूते सा मूका जायते खलु । या सपत्नीं वदेद्धेत दुर्भगा सा पुनः पुनः । दृष्टं विकुरुते भर्तुर्वा चिह्नदन्तं समीक्षते । काणा वा विकुरी वापि कुब्जापि च जायते । वाक्यादायान्नमाक्रोशं त्वरिता च जडाक्षमैः । ताम्बूलैर्व्यजनैर्वैव पादसंवाहनादिभिः । तथैव चाटुवचनैः खेदसंमोदनैः परैः । या प्रियं प्रीणयेत् प्रीता त्रिलोकी प्रीणिता तया । पितं दद्याति हि पिता पितं भ्राता पितं सुतः । अपितस्य हि दातारं भर्तारं पूजयेत् सदा । भर्ता देवो गुरुर्भर्ता धर्मतीर्थव्रतानि च । तस्मात् सर्वं परित्यज्य पतिमेकं समर्चयेत् । जीवहीनो यथा देहः शवादशुचितां व्रजेत् । भर्तृहीना तथा योषा सुस्नाताप्यशुचिः सदा । अमङ्गलेभ्यः सर्वेभ्यो विधवाशब्दमङ्गला । विधवादर्शनात् सिद्धिर्जातु यातुर्न जायते । विहाय भ्रातरं चैकां सर्वामङ्गलवर्जिताम् । तदाशिष्यमपि प्राज्ञस्त्यजेदाशीविषोपमाम् । कन्यां विवाहसमये वाचयेदुरिति द्विजाः । पत्युः सहचरी भूया जीवतोऽजीवतः सदा । भर्ता सदासुयातस्तो देहवत्